

starsi dozorczy więzienni w XI grupie uposażenia — stopień przodownika Straży Więziennej;
 dozorczy więzienni w XII grupie uposażenia — stopień starszego strażnika więziennego;
 dozorczy więzienni w XIII grupie uposażenia — stopień strażnika więziennego;
 pomocniczy dozorczy więzienni w XIV grupie uposażenia będący w służbie w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, otrzymują stopień strażnika więziennego.

Art. 100. Urzędnicy kancelaryjni, będący w służbie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, stają się funkcjonariuszami Straży Więziennej i, zachowując dotychczasowe swe uposażenia i stanowiska, otrzymują następujące stopnie:
 adjunkci kancelaryjni w IX st. sł. — stopień podkomisarza Straży Więziennej;
 adjunkci kancelaryjni w X st. sł. — stopień aspiranta Straży Więziennej;
 kanceliści w XI st. sł. — stopień przodownika Straży Więziennej.

Art. 101. Sprawy dyscyplinarne, w których przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego zapadły już orzeczenia komisji dyscyplinarnych I instancji — toczą się do końca według przepisów, obowiązujących przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego.

Art. 102. Postanowienia rozporządzenia niniejszego nie stosują się do:

- a) kapelanów, nauczycieli, lekarzy i sanitariuszów;
- b) funkcjonariuszów, pełniących służbę w zakładach wychowawczo-poprawczych.

Art. 103. Przepisy ust. 1 i 2 art. 62 rozporządzenia niniejszego stosują się do wszystkich funkcjonariuszów więziennych, będących w służbie w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, z tą zmianą, że przewidziany w ust. 1 art. 62 okres trzyletni zostaje skrócony do jednego roku, który liczyć się będzie od dnia wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, niezależnie od daty rozpoczęcia przez funkcjonariusza jego służby w więziennictwie.

Art. 104. Przepis art. 57 stosuje się również do funkcjonariuszów więziennych będących w służbie w dniu wejścia w życie rozporządzenia niniejszego, jednak tylko co do lat służby w więziennictwie polskim, poczynając od dnia 1 listopada 1918 r.

Art. 105. Minister Sprawiedliwości wydaje w drodze rozporządzeń przepisy normujące:

- a) zakres pełnienia przez Straż Więzienną obowiązków straży konwojowej (art. 1 ust. 2); rozporządzenie to zostanie wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych i Skarbu;
- b) umundurowanie i uzbrojenie funkcjonariuszów Straży Więziennej (art. 2);
- c) wykształcenie funkcjonariuszów Straży Więziennej (art. 22);
- d) prowadzenie wykazów stanu służby funkcjonariuszów Straży Więziennej (art. 28);
- e) kształcenie na koszt Skarbu Państwa dzieci funkcjonariuszów Straży Więziennej, którzy utracili życie w służbie (art. 59); rozporządzenie to zostanie wydane w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej, Skarbu oraz Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego;

f) postępowanie dyscyplinarne (art. 79).

Postanowienia końcowe.

Art. 106. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 107. Rozporządzenie niniejsze, z wyjątkiem ust. 2 art. 1, wchodzi w życie z dniem 1 września 1932 r.

Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy w sprawach unormowanych niniejszym rozporządzeniem.

Przepis ust. 2 art. 1 wejdzie w życie w terminie, określonym przez rozporządzenie, przewidziane w punkcie a art. 105.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
 Minister: *Wł. Zawadzki*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
 Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
 Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
 Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
 Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
 Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych: *Sew. Ludkiewicz*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
 Minister Komunikacji: *Kühn*
 Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
 Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

668.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 sierpnia 1932 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i art. 1 lit. a) ustawy z dnia 17 marca 1932 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 22, poz. 165) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) wprowadza się następujące zmiany:

- a) art. 2 otrzymuje brzmienie następujące: „Wybijane będą monety:
 - 1) złote: po 100 zł, 50 zł i 25 zł;
 - 2) srebrne: po 10 zł, 5 zł i 2 zł;
 - 3) niklowe: po 1 zł oraz po 50 gr, 20 gr i 10 gr;
 - 4) brązowe: po 5 gr, 2 gr i 1 gr.
 Monety złote po 25 zł otrzymują nazwę dukata.”;
- b) art. 4 otrzymuje brzmienie następujące: „Monety srebrne wybijane będą ze stopu zawie-

rającego na 1000 części ogólnej wagi 750 części srebra.

Waga monet po 10 zł wynosi 22 gramy, średnica 34 mm.

Waga monet po 5 zł wynosi 11 gramów, średnica 28 mm.

Waga monet po 2 zł wynosi 4,4 grama, średnica 22 mm.";

c) art. 7 otrzymuje brzmienie następujące: „Przy wybijaniu monet złotych i srebrnych odchylenia poniżej i powyżej norm, wskazanych w art. 3 i 4 niniejszego rozporządzenia co do próby i wagi, nie mogą przekraczać dla monet złotych: co do próby — dwóch tysięcznych części, co do wagi — dla monet po 100 zł i 50 zł jednej tysięcznej części ich wagi i po 25 zł — dwóch tysięcznych części ich wagi; dla monet srebrnych co do próby — trzech tysięcznych części, co do wagi — dziesięciu tysięcznych części ich wagi.”;

d) art. 10 otrzymuje brzmienie następujące: „O ile zapłata w myśl obowiązujących przepisów nie jest przewidziana w inny sposób, monety, wypuszczone na podstawie niniejszego rozporządzenia, są środkami płatniczymi, mającymi moc umarzania zobowiązań przez zapłatę: monety złote bez ograniczenia kwoty, monety po 10 zł do kwoty tysiąca złotych, monety po 5 zł do kwoty 500 złotych, monety po 2 zł do kwoty stu złotych, monety niklowe po 1 zł do kwoty pięćdziesięciu złotych, pozostałe monety niklowe i brązowe łącznie do kwoty dziesięciu złotych przy każdej wypłacie. Kasy państwowe przyjmują monety wszelkich rodzajów w każdej ilości przy wszystkich wpłatach z wyjątkiem tych, które w myśl obowiązujących przepisów winny być uiszczane w monetach złotych.”

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 października 1930 r. w sprawie stopu monet srebrnych po 5 złotych i po 2 złote (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 640).

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister: *Wł. Zawadzki*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*
Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*
Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Wyznań Religijnych
i Oświecenia Publicznego: *J. Jędrzejewicz*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*
Minister Komunikacji: *Kühn*
Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*
Minister Poczty i Telegrafów: *Boerner*

669.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1932 r.

o wprowadzeniu postępowania doraźnego.

Na podstawie art. 1, 2 i 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 315) oraz art. 24 i 32 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r., zawierającego przepisy wprowadzające kodeks karny i prawo o wykroczeniach (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 573) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się przed sądami powszechnymi na całym obszarze Państwa postępowanie doraźne, przewidziane w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 marca 1928 r. o postępowaniu doraźnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 315).

§ 2. Postępowaniu doraźnemu podlegają przestępstwa, przewidziane:

- a) w kodeksie karnym 1932 r. w art. 93 § 1 i 94 § 1 oraz w art. 96, 97 i 98, jeżeli zbrodnie te dotyczą czynów, określonych w art. 93 § 1 lub 94 § 1, w art. 125 § 1, w art. 166, jeżeli związek ma na celu przestępstwo, podlegające postępowaniu doraźnemu, w art. 167, w art. 215 § 1, w art. 216 § 1, w art. 217 § 1, w art. 218, w art. 219, w art. 222, w art. 223, jeżeli czynu dokonano lub usiłowano dokonać przez uszkodzenie urzędzeń, w art. 225 § 1, 258, 259, 260 oraz w art. 261, jeżeli sprawca był zaopatrzony w broń lub narzędzie, przeznaczone do napaści lub obrony;
- b) w art. 1 §§ 1 — 5, art. 6 §§ 2 i 3, art. 7 i 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o karach za szpiegostwo i niektóre inne przestępstwa przeciw Państwu (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 160).

§ 3. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem 1 września 1932 r., wchodzi zaś w życie w poszczególnych miejscowościach dnia następnego po podaniu go do powszechnej wiadomości we właściwym mieście powiatowym bez względu na to, kiedy nastąpiło obwieszczenie o wprowadzeniu postępowania doraźnego w poszczególnych miejscowościach, należących do danego powiatu.

§ 5. Uchyła się z dniem 1 września 1932 r. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 września 1931 r. o wprowadzeniu postępowania doraźnego (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 622).

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*